

Arrest

nr. 298 023 van 30 november 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. STAES
Amerikalei 122 bus 14
2000 ANTWERPEN

tegen:

de burgemeester van de stad Antwerpen

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Portugese nationaliteit te zijn, op 4 mei 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 4 april 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 8 mei 2023 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat P. STAES verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 1 juni 2022 dient verzoeker een aanvraag van een verklaring van inschrijving in als beschikker van voldoende bestaansmiddelen – gedetacheerde werknemer.

1.2. Op 4 april 2023 treft verweerder een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 51 § 1, eerste lid van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring tot inschrijving, die op 01/06/2022 werd ingediend door:

Naam: [T.D.S.V.]
Voornaam: [D.]
Nationaliteit: Portugal
Geboortedatum: [...]
Geboorteplaats: [...]
Identificatienummer in het Rijksregister: [...]
Verblijvende te: [...]

om de volgende reden geweigerd:

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie. Betrokkene legt onvoldoende bewijzen voor ter staving van zijn aanvraag tot verklaring van inschrijving als beschikker van voldoende bestaansmiddelen (art. 50, §2, 4°)."

2. Over de rechtspleging

De rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is van inquisitoriale aard. Naar analogie met de rechtspleging voor de Raad van State dient er bovendien op te worden gewezen dat de rechtsvordering voor de Raad niet is gericht tegen bepaalde personen of overheden die de beslissing namen of wier situatie erdoor wordt bepaald, maar tegen de bestreden rechtshandeling als dusdanig. De Raad duidt dan ook ambtshalve, op zicht van de bestreden beslissing, die overheid als verweerder aan die het best geplaatst is om de wettigheid van de beslissing te verdedigen. Hij is hiertoe niet gebonden door de aanduiding van de verweerder in het inleidend verzoekschrift (cf. R. STEVENS, 10. De Raad van State, 1. Afdeling bestuursrechtspraak, Brugge, die Keure, 2007, nrs. 58-74).

In casu dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing werd genomen door de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen. Verzoeker duidt in het verzoekschrift de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, aan als tegenpartij. De staats-secretaris voor Asiel en Migratie is evenwel niet de overheid die de bestreden beslissing heeft genomen, die hierin inhoudelijk is tussengekomen of die in deze over enige bevoegdheid beschikte om deze beslissing te nemen. Aangezien de staatssecretaris voor Asiel en Migratie vreemd is aan het nemen van de in casu bestreden beslissing en niet blijkt dat deze overheid in het kader hiervan een voor vernietiging vatbare handeling heeft gesteld of een dermate grote rol in het beslissingsproces heeft gespeeld dat zij het onderzoek door de Raad in belangrijk mate kan vooruithelpen, werd enkel de burgemeester van de stad Antwerpen aangeduid als verweerder.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat een verzoekende partij is gegriefd door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet haar bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

3.2. In het proces-verbaal van de terechtzitting werd het volgende opgenomen:

"De verzoekende partij stelt niets toe te voegen te hebben aan haar verzoekschrift maar bevestigt -na een vraag van de voorzitter- dat zij een nieuwe vestigingsaanvraag heeft ingediend. In antwoord op de vraag van de voorzitter naar het actueel belang bij het beroep, vermits de bestreden beslissing niet gepaard gaat met een bevel om het grondgebied te verlaten en de nieuwe vestigingsaanvraag zal ondersteund worden door recentere stukken, stelt de verzoekende partij dat zij nog geen antwoord heeft op haar nieuwe aanvraag en dat indien de bestreden beslissing geannuleerd wordt, dit belangrijk is bijv. in de procedure voor de nationaliteitskeuze waarbij de referentietermijn van legaal verblijf begint op datum van indiening van deze (onterecht afgewezen) aanvraag. Zij stelt dat de Raad dienaangaande zal oordelen.

De verwerende partij stelt dat er geen belang meer is (al geeft zij toe zelf nog niet op de hoogte van de nieuwe aanvraag te zijn), het belang is hypothetisch en zij verwijst naar haar nota met opmerkingen.”

3.3. De verzoekende partij wijst er zelf op dat zij een nieuwe vestigingsaanvraag heeft ingediend. Zij stelt niet dat de grondslag ervan verschillend is van de grondslag van haar in punt 1.1. bedoelde vestigingsaanvraag.

3.4. Door opnieuw een aanvraag in te dienen in dezelfde hoedanigheid heeft de verzoekende partij uitdrukkelijk haar wil te kennen gegeven om haar verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan de verwerende partij teneinde deze ervan te overtuigen haar standpunt, dat zij heeft geuit naar aanleiding van de eerste aanvraag, te wijzigen op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken.

3.5. De vernietiging van de thans bestreden beslissing kan slechts tot gevolg hebben dat de verwerende partij een nieuw standpunt moet innemen over de verblijfsaanvraag van de verzoekende partij. De verwerende partij is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen, gelet op het feit dat de verzoekende partij een nieuwe aanvraag heeft ingediend en zij deze aanvraag zal moeten onderzoeken op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken. Een eventuele onwettigheid van de motivering van de beslissing over de tweede aanvraag van de verzoekende partij kan alsnog worden vastgesteld. Bijgevolg kan de eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden de verzoekende partij geen bijkomend nut meer opleveren en is het ingediende beroep tot nietigverklaring onontvankelijk wegens het ontbreken van het wettelijk vereiste belang (RvS 16 juli 2020, nr. 13.804 (c)).

3.6. Het gegeven dat het verblijfsrecht van de verzoekende partij met de tweede aanvraag zou worden erkend vanaf een latere datum dan met de eerste aanvraag het geval zou zijn en dat dit een impact heeft op latere procedures zoals een procedure voor nationaliteitskeuze, doet geen afbreuk aan het voorgaande. De geschetste impact is vooreerst puur hypothetisch. Bovendien, zoals gezegd betoogt de verzoekende partij nergens dat haar tweede aanvraag een ander voorwerp heeft dan haar eerste aanvraag. Een verblijfsrecht dat wordt erkend en waarvoor een verblijfskaart is afgegeven, kan geen tweede maal worden erkend en er kan evenmin een tweede verblijfskaart voor worden gegeven. De verzoekende partij heeft er zelf voor gekozen een tweede aanvraag in te dienen en niet de uitkomst van de door haar ingestelde rechtsmiddelen met betrekking tot de weigering van de eerste aanvraag af te wachten (cf. RvS 27 maart 2020, nr. 247.341).

Het beroep is derhalve onontvankelijk bij gebrek aan een actueel belang.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend drieëntwintig door:

M. EKKA,	kamervoorzitter
----------	-----------------

T. LEYSEN,	griffier
------------	----------

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

T. LEYSEN	M. EKKA
-----------	---------